

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/196/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614205759
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614205759.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Korytár, s.r.o., so sídlom v Trnave, Sladovnícka 13, IČO: 47 243 279, proti žalovanému: B. M., C.. XX. X. XXXX, S. T. B., U. XXXX/X, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 591,23 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 340,94 eur a to mesačnými splátkami vo výške 10 eur, splatné vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

Konanie sa čiastočne z a s t a v u j e o sumu 71,44 eur.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania 11,20 eur a trovy právneho zastúpenia 35,41 eur, vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku, tieto na účet právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária Korytár s.r.o., so sídlom v Trnave, Sladovnícka 13, a to mesačnými splátkami vo výške 5 eur, splatné vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 20. 6. 2014 v spojení s jej doplnením zo dňa 18. 2. 2015 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 591,23 eur, zmluvný úrok vo výške 26,52% ročne zo sumy 421,31 eur od 17. 6. 2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil uzavretou Zmluvou o úvere č. 5610005004 dňa 7. 9. 2005 medzi účastníkmi konania, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 132,74 eur, za účelom kúpy tovaru. Žalovaný sa zaviazal splácať úver dohodnutými mesačnými splátkami riadne a včas. Súčasne s podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmluvné strany uzavreli aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Na základe uvedenej zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úverový rámec, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 26,56 eur (výška úverového rámca predstavovala 20.000,- Sk, t.j. 663,88 eur), podľa § 4 Hlavy 7 žalovaný, ktorý sa oneskoril s platením mesačných splátok je povinný zaplatiť celý zostatok dlžnej sumy, keďže sa dostal do omeškania so zaplatením viacerých splátok. Dlžná suma pozostáva z istiny úveru bez úrokov 421,31 eur, zo zmluvných úrokov 169,92 eur, pričom žalobca

sa domáhal zaplata zmluvného úroku zo sumy 421,31 eur aj za obdobie od 17. 6. 2014 do zaplata. Z dôvodu čiastočného plnenia žalovaného vo výške 71,34 eur (od júna 2014 do januára 2015 vo výške 8,93 eur mesačne) žalobca vzal žalobu čiastočne späť o zaplata sumy 71,44 eur.

Žalovaný potvrdil uzavretie len zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalobcom. Pripustil, že na platobnú kartu vyčerpal sumu peňažných prostriedkov. Namietal však tvrdenie žalobcu o výške čiastočného plnenia z jeho strany, keď žalobca podľa jeho názoru nezohľadnil všetky úhrady. Platby, ktoré uhradil žalobcovi sú platbami na istinu a nie na úroky. Požiadal o povolenie mesačných splátok na zaplata zostatku dlhu vo výške 9 eur mesačne. Úrokovú sadzbu označil za neprimerane vysokú a v rozpore s dobrými mravmi. Vo februári 2015 poskytol žalobcovi čiastočné plnenie vo výške 8,93 eur dňa 17. 2. 2015.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, listinami: zmluvou o úvere, úverovými zmluvnými podmienkami, výzvou na zaplata dlhu, poštovým podacím hárkom, splátkovým kalendárom, zistiť nasledovné:

Žalovaný vo svojej výpovedi potvrdil uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorého bola úhrada autorádia značky Panasonic, výška úveru predstavovala približne 4.000,- Sk. Povinnosti z tejto zmluvy si splnil. Keďže si chcel kúpiť uvedené autorádio, oslovil žalobcu, aby mu poskytl úver. Iné peniaze si požičať nechcel, ani prevziať iný úver. Inú zmluvu so žalobcom neuzatváral. Neskôr obdržal platobnú kartu s listinami, ktoré nepodpisoval. Na kartu čerpal finančné prostriedky. Mohla to byť suma 421,31 eur, ako zostatok dlhu. Dlh splácal vo výške 8,93 eur mesačne od júna 2014 do februára 2015. Vždy platil na istinu. Požiadal o povolenie mesačných splátok vo výške 8,93 eur. Má príjem 550 eur mesačne, výdavok na cestovné 20 eur mesačne. Náklady spojené s bývaním pozostávajú z platby za elektrinu 50 eur mesačne, príspevok na bývanie otcovi 100 eur mesačne. Má výdavok na stravu 100 eur mesačne. Telefón platí mesačne 10 eur. Má dlh voči viacerým veriteľom, približne vo výške 20.000 eur. Svojim veriteľom spláca mesačne 320 eur.

Zo Zmluvy o úvere zo dňa 7. 9. 2005 bolo zistené, že účastníci konania uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo výške 3.991,- Sk, ktorá suma bola poskytnutá žalobcom žalovanému na úhradu tovaru rádio Panasonic. Žalovaný sa zaviazal splácať úver mesačnými splátkami vo výške 500,- Sk, v počte splátok 10, RPMN činila 25,24%. V závere zmluvy bol obsiahnutý neprimerane drobným písmom, ťažko čitateľným, text, že klient so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., podpisom úverovej zmluvy súčasne uzatvára aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Podľa Hlavy 10 § 1 Úverových zmluvných podmienok v súlade s ustanoveniami Hlavy 8 § 1 spoločnosť podľa svojho rozhodnutia zašle klientovi úverovú kartu. Použitím úverovej karty klient súhlasí s čerpaním revolvingového úveru v požadovanej výške. Podľa Hlavy 7 § 4 Úverových zmluvných podmienok klient je povinný čerpaný úver a svoje záväzky splatiť na požiadanie v prípade, ak sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Výzvou zo dňa 27. 12. 2012 bol žalovaný vyzvaný na zaplata sumy 574,91 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy, ktorá podľa poštového hárku bola odoslaná 28. 12. 2012. V listine označenej ako leták, bolo uvedené, kde a ako kartu používať.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol aj v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne predvolaní. Nepožiadali o odročenie pojednávania, nevzniesli dôkazné návrhy. Súd rozhodol prihladajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vydať meritórne rozhodnutie a nebol zistený vážny dôvod odročenia pojednávania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (do 30. 6. 2006):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení do 30. 6. 2011):

Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (v znení do 30. 6. 2011):

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení od 1. 1. 2009):

Výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba K. J. S., platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 340,94 eur, keď vykonaným dokazovaním bola preukázaná jej dôvodnosť v tejto časti. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. V konaní bolo nesporné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 7. 9. 2005 medzi účastníkmi konania, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý klasický spotrebiteľský účelový úver za účelom financovania rádia Panasonic.

Úver bol poskytnutý vo výške 3.999,- Sk, t.j. 132,74 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 500,- Sk, t.j. 16,60 eur, v počte splátok 10. Žalobca sa však nedomáhal plnenia z tejto zmluvy, ale zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá mala byť uzavretá podľa tvrdenia žalobcu na základe uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 7. 9. 2005, keďže podpisom zmluvy o klasickom spotrebiteľskom účelovom úvere malo dôjsť podľa tvrdenia žalobcu aj k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere.

Uvedené zmluvné dojednanie však nemožno považovať za platné, keďže predstavovalo neprijateľnú zmluvnú podmienku. Spotrebiteľské zmluvy podľa platnej právnej úpravy, ako aj komunitárneho práva, nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. výnimkou sú len podmienky, ktoré boli dojednané individuálne. V danom prípade bola zmluva o úvere uzavretá a podpísaná účastníkmi konania ako formulárový typ zmluvy (bez individuálneho dojednania). V závere zmluvných dojednaní, v časti, v ktorej štandardne a obvykle sa uvádzajú vysvetlenia informatívneho charakteru, bolo uvedené neprimerane drobným písmom, dosahujúcim úroveň nečitateľnosti, že zmluvné strany podpisom úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Týmto spôsobom bolo žalovanému ako spotrebiteľovi vnútené uzavretie revolvingového úveru a to spôsobom, že prejav vôle žalovaného ako zmluvnej strany k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ako ďalšej zmluvy, sa už nevyžadoval. Žalobca ako veriteľ formulárovou zmluvou do prejavu vôle žalovaného k uzavretiu zmluvy o klasickom spotrebiteľskom úvere, o ktorú mal žalovaný aj záujem a ktorú uzavrieť chcel, zahrnul bez ďalšieho automatické uzavretie ďalšej zmluvy a to zmluvy o revolvingovom úvere. Celkový formulár budil dojem, že ide o jednu zmluvu o úvere. Žalovaný vo svojej výpovedi aj potvrdil, že prejavil vôľu k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. O inú zmluvu vrátane zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere záujem nemal a vôľu k uzavretiu ďalšej zmluvy neprejavil. Na uvedené nemajú vplyv ďalšie úkony súvisiace s vydaním karty akceptáciou „žiadosti alebo nároku“ žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru, keďže sa nejednalo o prejav vôle predstavujúci návrh žalovaného na uzavretie zmluvy adresovanej žalobcovi. Takéto zmluvné dojednanie je v rozpore s ochranou dobrej viery a rozumného očakávania spotrebiteľa, teda toho subjektu, ktorému bol právny úkon určený. Vnucuje spotrebiteľovi určité správanie a konanie, pričom zvyhodňuje žalobcu ako poskytovateľa služby a súčasne príjemcu plnenia, čím je spôsobená nerovnováha zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Nevyvážený záujem v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že bez samostatného prejavu vôle mohol dodávateľ služieb s úspechom dovodzovať (svojou akceptáciou návrhu žalovaného) uzavretie ďalšej zmluvy a to zmluvy o revolvingovom úvere. Následkom je neplatnosť zmluvného dojednania o uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere.

Keďže ide o typovú formulárovú zmluvu, bolo potrebné na daný právny vzťah aplikovať ustanovenie § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a súd bol povinný ex offio preskúmať, či uplatnený nárok nezahŕňa aj peňažné plnenie vyplývajúce zo zmluvných podmienok, ktoré vytvára nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Akékoľvek neprimerané a nerovnovážne dojednanie je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné.

Podľa Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu Asturcom Telecomunicacione C-40/08, je povinnosťou súdu ex offio skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (Rozsudky Oceáno Gruppo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05). Možnosť skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 Smernice 93/13/EHS, teda na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 Smernice. Bolo povinnosťou súdu postupovať v súlade s judikatúrou komunitárneho práva. Súdny dvor v Luxemburgu opakovane zdôrazňuje, že nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom služby (keďže zmluvné podmienky predkladá dodávateľ služby bez možnosti korekcie spotrebiteľa) môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy.

Vzťah medzi účastníkmi konania je vzťahom súkromnoprávnym, pre ktorý je charakteristická rovnosť strán (§2 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca ako poskytovateľ služby žalovanému ako spotrebiteľovi predstavoval osobu podnikajúcu na trhu. Mal teda odbornú prevahu nad žalovaným, ktorému poskytoval svoje služby a preto od neho možno dôvodne očakávať, aby sa vo vzťahu k žalovanému správal poctivo. Ak týmto spôsobom nepostupoval, spreneveril sa princípu dôvery, resp. princípu právnej istoty druhého účastníka zmluvného vzťahu a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Žalovaný, ktorý podpisoval predmetnú zmluvu nemohol žiadnym spôsobom, pokiaľ chcel uzavrieť zmluvu o klasickom spotrebiteľskom úvere za účelom financovania rádia Panasonic, ovplyvniť znenie uvedenej formulárovej listiny, ako ani urobiť si korektný úsudok o všetkých zmluvných dojednaniach. Nemožno opomenúť zložito formulované a malým písmom napísané jednotlivé ustanovenia formulárovej zmluvy vrátane všeobecných obchodných podmienok žalobcu. Je neprípustné, aby uvedeným spôsobom boli formulované zmluvné dojednania, ktoré majú zásadný dopad na práva a povinnosti spotrebiteľa. Podľa všeobecnej zásady spotrebiteľského práva, ktoré spočíva v nutnosti poskytnutia vyššej miery ochrany spotrebiteľa, teda žalovaného ako strane slabšej, takému zmluvnému dojednaniu, ktoré je pre spotrebiteľa nevýhodné, nemožno poskytnúť právnu ochranu, ako neplatnému ustanoveniu pre neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

V konaní nebolo sporné tvrdenie žalobcu o výške vyčerpanej peňažnej sumy žalovaným (prostredníctvom platobnej karty) vo výške 421,31 eur. Taktiež nebolo sporné tvrdenie žalobcu, že na vyčerpané peňažné prostriedky z úverového rámca žalovaný zaplatil sumu 71,44 eur (za obdobie od júna 2014 do januára 2015). Žalovaný na súdnom pojednávaní preukázal zaplatenie čiastočného plnenia v mesiaci február 2015 vo výške 8,93 eur. Celková výška peňažného plnenia poskytnutého žalovaným predstavovala spolu 80,37 eur. Z dôvodu neplatného uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, žalovanému vznikla povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie žalobcovi, ktoré prijal žalovaný a to vo výške predstavujúcej rozdiel medzi prijatým peňažným plnením 421,31 eur a vrátenou časťou peňažných prostriedkov zo strany žalovaného vo výške 80,37 eur. Celková výška dlhu žalovaného tak predstavovala sumu 340,94 eur. Žalovanému bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 340,94 eur.

Z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania medzi účastníkmi konania vo vzťahu k zmluve o revolvingovom úvere, nebolo možné uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť akékoľvek iné peňažné plnenie zo zmluvy ako zmluvný nárok, konkrétne zmluvné úroky vo výške 169,92 eur, ako ani zmluvné úroky od 17. 6. 2014 do zaplatenia. Zmluvné strany sú povinné vzájomne sa vysporiadať podľa zásady o bezdôvodnom obohatení, nie na základe zmluvných dojednaní.

Vo vzťahu k uplatňovaným zmluvným úrokom, ktoré taktiež predstavovali plnenie zo zmluvy, ktoré nebolo možné priznať z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania, je potrebné uviesť, že zmluvné úroky po splatnosti dlhu veriteľovi neprislúchajú. Zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t. j. aj spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, ako aj spôsobu splatenia istiny úveru, t. j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť vždy zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Žalobca ako veriteľ preto v danom prípade nebol oprávnený žiadať od žalovaného ako dlžníka zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. V danom prípade žalobcovi prislúchajú len úroky z omeškania. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že predstavuje odplatu za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. Veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 6. 2013, č. konania 8Co/29/2013-98, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 11. 2013, č. konania 9Co/437/2013, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, č. konania 5Co/165/2013). Podľa publikovaného rozhodnutia NS SR R59/1998 veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu. Následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 12. 2014, č. konania 10Co/108/2014-79).

V súlade s ustanovením § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd povolil žalovanému na zaplatenie dlhu mesačné splátky vo výške 15 eur (10 eur mesačne na dlh žalobcovi a 5 eur mesačne

na trovy konania), splatné vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zrochnosť celého plnenia. Bolo prihliadané sociálne pomery žalovaného, výšku jeho príjmu, výšku dlžnej sumy, ktorým rozhodnutím žalobca vo svojich majetkových pomeroch nebude dotknutý v porovnaní so žalovaným. V prípade nezaplatenia aj i len jednej splátky žalovaný môže stratiť výhodu splátok a vznikne mu povinnosť zaplatiť dlh jednorázovo. K navrhovanej výške splátok zo strany žalovaného je potrebné uviesť, že suma 15 eur mesačne je adekvátna výške príjmu žalovaného a výške dlžných súm, s rozčlenením na dlžnú pohľadávku voči žalobcovi a trovy konania.

V súlade s ust. § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd konanie čiastočne zastavil o zaplatenie sumy 71,44 eur, z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom v tejto časti, ktorému prislúchal tento dispozitívny úkon. Súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby v tejto časti sa nevyžadoval, keďže k späťvzatiu došlo pred začatím pojednávania.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ustanovenia, ak mal účastník vo veci úspech čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí. Úspech žalobcu predstavoval 68% (403,45 eur, pozostávajúca zo sumy 340,94 eur a dôvodne podanej žaloby v časti o zaplatenie sumy 62,51 eur, o ktorú časť žalobca vzal žalobu čiastočne späť, pričom suma 8,93 eur za jún 2014 bola zaplatená pred podaním žaloby, preto nebola byť zohľadnená ako úspech žalobcu), v ktorej časti bola neúspešný žalovaný. Úspech žalovaného predstavoval 32% (187,78 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalobca. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval vznik nároku žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 32%. Trovy konania pozostávali z náhrady súdneho poplatku zaplateného žalobcom za podanú žalobu vo výške 35 (podľa položky č. 1 písm. a) sadzovníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov). Trovy konania pozostávali z odmeny právneho zástupcu žalobcu za zastupovanie v konaní, keď za jeden úkon právnej služby mu prislúchala odmena vo výške 38,15 eur, t.j. za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby spolu 76,36 eur (§ 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 1 písm. a), c), vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnenému zástupcovi prislúchala paušálna náhrada hotových výdavkov v súvislosti s dvoma úkonmi právnej služby, t.j. v súvislosti s prvým úkonom právnej služby v roku 2013 vo výške 7,81 eur a v súvislosti s druhým úkonom právnej služby vo výške 8,04 eur, spolu 15,85 eur. Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnenému zástupcovi prislúchalo zvýšenie o DPH vo výške 20%, t.j. o sumu 18,44 eur. Celková výška trov právneho zastúpenia predstavovala 110,65 eur. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v rozsahu 36% a to trovy konania vo výške 11,20 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 35,41 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalobcu podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.